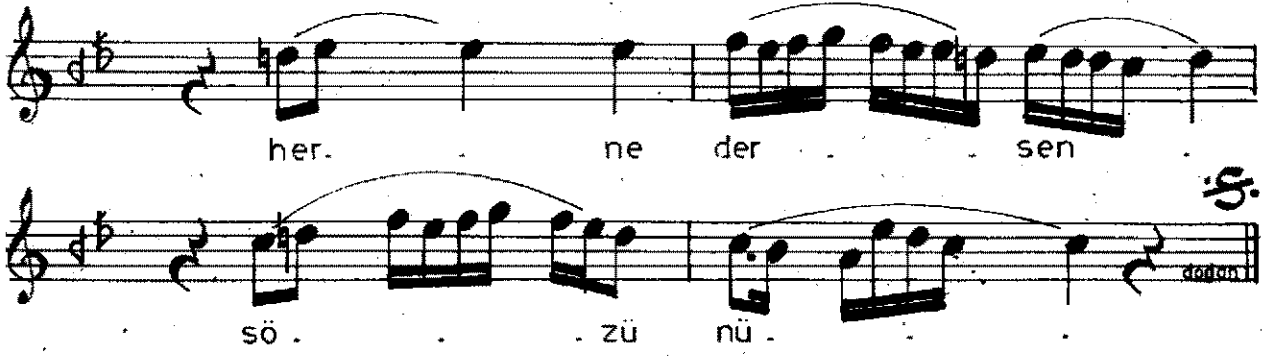

SABÂ
(ilâhî)

SOFYAN

SERMÜEZZİN RİFAT BEY

Ey gö . nüt aş
ka . çe . vir gel
yü . zü
nü hay hay
Â . ri me fi bil
Hik ti kud
lah o lan in
ret . ten . ar tik
sa na ben zet
gay . re bak ma
ö gö zü nü
Çeş . me i hik.
met . den ey . le

186

Ey gönü aşka çevir gel yüzünü (1)
Ârif-i billâh olan insâna benzet özünü
Çeşme-i hikmetten eyle her ne dersen sözünü
Hikmet-i kudretten artık gayre bakma gözünü

187

Olmayacak senden atâ kul neylesin yâ Rabbenâ
Dâim işi nehv ü hatâ kul neylesin yâ Rabbenâ
(Yâ yâ Hannân yâ yâ Mennân kul neylesin yâ Rabbenâ)

İsler seni can bü'bülü lâkin erişmez akl eli
Ger açırvermezsen yolu kul neylesin yâ Rabbenâ

Kim ki ezal dedi «Belâ» andan rağ oldu belâ
«Allâhü yer'al mâ yeşâ» kul neylesin yâ Rabbenâ

Hak anlamak merd işidir sığmaz akla merd işidir
Çün Sâni'-i ferd işidir kul neylesin yâ Rabbenâ

Uçsa kafesten andelîb koma HÜDAYI'yi garîb
Et gülşen-i vaslın nasîb kul neylesin yâ Rabbenâ (2)